

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתריך לה כר' שמעון רבינא סבר לה כר' יוחנן, ומתריך כרבנן.												א	
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתריך לה כר' שמעון: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רב אשי]									♦	■	◇	א
מאן אחין? אחין הילודים											■	◇	א
כמאן?											^		א
כר"ש										!	■	◇	א
עמד אחד מן הגולדים וקדשה - אין לה עליו כלום											■	◇	א
כמאן?											^		א
כר"ל.										!	■	◇	א
רבינא סבר לה כרבי יוחנן, ומתריך לה אליבא דרבנן: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רבינא]										♦	■	◇
מאן אחין? אחין הגולדים											■	◇	א
כמאן?											^		א
כר' יוחנן										!	■	◇	א
עמד אחד מן הילודים וקדשה - אין לה עליו כלום											■	◇	א
כמאן?											^		א
כרבנן.										!	■	◇	א
הבא על יבמה, ובא אחד מן האחין על צרתה - פליגי בה רב אחא ורבינא	איתמר:										■	◇	א
בכרת	חד אמר [רב אחא/ רבינא]										♦	■	◇
בעשה.	וחד אמר [רב אחא/ רבינא]										♦	■	◇
מ"ד בכרת - כריש לקיש, ומ"ד בעשה - כר' יוחנן.											■		א
צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריות.	רב יהודה אמר רב:										■	◇	א
ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון - פוטרת צרתה	מתיב רב חסדא, רבי שמעון אומר:										‡	◇	א
אמינא לך אנא סוטה דאורייתא, ואת אמרת לי סוטה דרבנן.	[אמר לך רב]:										!	◇	א
ודקארי לה מאי קארי לה?											‡		א
קסבר: כל דתקון רבנן, כעין דאורייתא תקון.											!		א
בכנסה עמו לסתר ושהתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה, ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת	מתיב רב אשי:										‡	◇	א
אמינא לך אנא סוטה ודאי, ואמרת לי את סוטה ספק.	[אמר לך רב]:										!	◇	א
ומ"ש סוטה ודאי? (מ"ט) משום דכתיב בה טומאה, סוטה ספק נמי טומאה כתיבא בה											‡		א
המחזיר גרושתו, מן הנישואין - אסורה, מן האירוסין - מותרת, משום שנאמר: (דברים כ"ד) אחרי אשר הוטמאה	דתניא, ר' יוסי בן כיפר אומר משום רבי אלעזר:										♦	‡	◇
אחת זו ואחת זו אסורה, אלא מה אני מקיים אחרי הוטמאה? לרבות סוטה שנסתרה	חכמים:										♦	‡	◇
מאי נסתרה? נבעלה, ואמאי קרי ליה נסתרה? לישנא מעליא נקט.											!	◇	א
נבעלה - טומאה בהדיא כתיב בה: (במדבר ה') ונסתרה והיא נטמאה											‡		א

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O		מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■													
מקרא-key:		Talmud Navigator													
יבמות-חמש עשרה נשים		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
למיקם עלה בלאו.														◊	יא
ור' יוסי בן כיפר?														◊	יא
לאו בסוטה לית ליה, ואפי' זנאי נמי	[ר' יוסי בן כיפר]													◊	יא
מאי טעמא?														◊	יא
הויה ואישות כתיב בה.														◊	יא
המחזיר גרושתו משניסת ומת, צרתה מהו?	בעא מיניה רב יהודה מרב ששת:													◊	יא
אליבא דרבי יוסי בן כיפר לא תיבעי לך כיון דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, צרתה כמותה, ואי משום דכתיב בה (דברים כ"ד) תועבה היא - היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה														◊	יא
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, אע"ג דאמור רבנן: טומאה בסוטה הוא דכתיב, אין מקרא יוצא מידי פשוטו, או דלמא כיון דאיעקר איעקר?														◊	יא
אליבא דרבנן לא תיבעי לך, כיון דאיתעקר איעקר, כי תיבעי לך - אליבא דרבי יוסי בן כיפר מאי? אע"ג דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, מיעט רחמנא היא תועבה ואין צרתה תועבה, או דלמא היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה?	איכא דאמרי:													◊	יא
תניתוה: היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ לפסולה, ואם היה מייבם - לכשרה	א"ל: [רב ששת]													◊	יא
מאי כשרה ומאי פסולה?														◊	יא
אילימא כשרה - כשרה לעלמא פסולה - פסולה לעלמא														◊	יא
כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה?														◊	יא
אלא לאו כשרה - כשרה ליה, פסולה - פסולה ליה, ומאי ניהו? מחזיר גרושתו, וקתני: ואם היה מייבם - מייבם לכשרה														◊	יא
לא, לעולם כשרה - כשרה לעלמא, פסולה - פסולה לעלמא, ודקאמרת: כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה? משום דרב יוסף														◊	יא
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	דאמר רב יוסף, כאן שנה רבי:													◊	יא
המחזיר גרושתו משנשאת - היא וצרתה חולצת:	ת"ש:													◊	יא
היא וצרתה ס"ד?														◊	יא
[אלא] אימא: או היא או צרתה														◊	יא
ולאו תרוצי קמתרצת לה? - תריץ הכי: היא - חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.														◊	יא
המחזיר גרושתו משניסת, צרתה מהו?	רבי חייא בר אבא, רבי יוחנן בעי:													◊	יא
ותיבעי לך היא גופה	אמר ליה רבי אמי:													◊	יא
היא גופה לא קמיבעיא לי, דאמרין קל וחומר: במותר לה אסורה, באסור לה לא כל שכן, כי קא מיבעיא לי - צרתה מאי? מי אלים ק"ו למידחי צרה, או לא?														◊	יא
המחזיר גרושתו משניסת, מהו?	רבי נחמן בר יצחק מתני הכי: אמר ר' חייא בר אבא, בעי ר' יוחנן:													◊	יא
ותיבעי לך צרתה	א"ל ר' אמי:													◊	יא
צרתה לא קמיבעיא לי, דלא אלים קל וחומר למידחי צרה, אלא כי קמיבעיא לי - היא גופה מאי? מי אלים קל וחומר במקום מצוה, או לא?	[ר' יוחנן]													◊	יא